

РЕШЕНИЕ

№ 256

гр.София, 27 юли 2015 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, **второ наказателно отделение** в съдебно заседание на **осми юни** две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛИДИЯ СТОЯНОВА

**ЧЛЕНОВЕ: ЮРИЙ КРЪСТЕВ
ЖАНИНА НАЧЕВА**

със секретар **Надя Цекова**
при участието на прокурора **АНТОНИ ЛАКОВ**
изслуша докладваното от
председателя (съдията) **ЛИДИЯ СТОЯНОВА**
наказателно дело под № **635/2015** година, за да се произнесе,
взе предвид:

Касационното производство е образувано по жалбата на защитника на подсъдимите В.Х.Р. и В.Н.Р. срещу присъда № 1/23.01.2015 год. по въззивно нохд № 332/2014 год. на Варненския апелативен съд, наказателно отделение. Поддържа се в допълнителните доводи и изложение, че е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила, конкретизирани с липса на мотиви, защото не съдържат анализ и оценка на всички доказателствени източници, отговор на доводи и възражения, както и за нарушение на закона с осъждането на подсъдимите, без да е установено наличието на субективния елемент от състава на престъплението, поради неизясняване на конкретните нарушения и причинната връзка с настъпване на вредоносния резултат, както и с

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 2
осъждането им по нови факти, които не са им предявени. Прави се искане
за отмяна и оправдаване.

Частните обвинители А.С.В. и Ж.Г.Д.-чрез повереника си, оспорват
основателността на жалбата като поддържат, че новата присъда следва да
бъде оставена в сила, защото не са допуснати поддържаните от
подсъдимите нарушения.

Прокурорът от Върховната касационна прокуратура прави искане да
бъде оставена в сила присъдата, тъй като е постановена при липса на
нарушения на процесуалните правила и на материалния закон.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение извърши
проверка по доводите в пределите по чл.347 НПК и намира:

Варненският окръжен съд, наказателно отделение, с присъда №
4/17.01.2012 год. по нохд № 1294/2010 год. признал подсъдимите Р., Р., В.,
Н., Л., К. и Т- за невиновни в това да са извършили престъпление по
чл.123, ал.1 НК и ги оправдал по повдигнатите обвинения.

Варненският апелативен съд с решение № 109/09.10.2012 год. по
въззивно нохд № 56/2012 год. по изложените съображения потвърдил
присъдата, която с решение № 27/08.04.2013 год. по нд № 2162/2012 год.
Върховният касационен съд по повод протест на прокурор е отменил с
указания за отстраняване на допуснати съществени нарушения на
процесуалните правила и на закона.

Варненският апелативен съд с присъда № 2/05.12.2013 год. по
въззивно нохд № 104/2013 год. отменил оправдателната присъда в частта
за подсъдимите В., Н. и Т.. Признал ги за виновни и ги осъдил по
повдигнатите обвинения за извършени престъпления по чл.123, ал.1 НК.
Потвърдил присъдата в частта за подсъдимите Р., Р., Л. и К..

Върховният касационен съд с решение № 364/14.10.2014 год. по нд
№ 1023/2014 год. отменил присъдата на Варненския апелативен съд в
частта за подсъдимите Р. И Р. и върнал делото за ново разглеждане с
конкретни указания за отстраняване на допуснатото нарушение на закона

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 3 като приел, че не са изпълнили указанията на ВКС при същите фактически положения да го приложи правилно.

Варненският апелативен съд с присъда № 1/23.01.2015 год. по въззивно нохд № 332/2014 год. на основание по чл.336, ал.1, т.2 НПК отменил присъдата на Варненския окръжен съд в частта за двамата подсъдими и ги признал за виновни в това, че на 02.01.2008 год. в гр.Варна: подсъдимата Р. в качеството си на главен проектант по част „Архитектурна” на техническия инвестиционен проект за промяна на предназначение на част от магазин в банков офис на /ферма/ - /населено място/ , находяща се в /населено място/, причинила смъртта на Г.В. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност поради допуснати нарушения през м.декември 2006 год. на чл.33, ал.1, т.3, чл.32 вр.чл.28, ал.2, т.1, чл.19, ал.3, т.1, чл.21, ал.1, т.3 и чл.34 вр.чл.30 от Наредба № 4/2001 год. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти и чл.169 от Закона за устройство на територията. На основание чл.123, ал.1 вр.чл.54 НК я осъдил на 1 година лишаване от свобода, изпълнението на което наказание отложил за срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила. Приложил чл.37, ал.1, т.7, пр.2 НК и я лишил от право да упражнява дейност, свързана с пълна проектантска правоспособност за срок от 1 година;

подсъдимият Р. в качеството си на проектант към /фирма/ - /населено място/, изготвящ техническата документация по част „Архитектурна” на технически инвестиционен проект за промяна на предназначение на част от магазин в банков офис на /фирма/ - /населено място/, находящ се в /населено място/ причинил смъртта на Г.В. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност като през м.декември 2006 год. нарушил чл.33, ал.1, т.3, чл.32 вр.чл.28, ал.2, т.1, чл.19, ал.3, т.1, чл.21, ал.1, т.3, чл.34 вр.чл.30 от Наредба № 4/2001 год. и чл.169 ЗУТ. На основание чл.123, ал.1 вр.чл.54 НК го

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 4 осъдил на 1 година лишаване от свобода, изпълнението на което наказание на основание чл.66, ал.1 НК отложил за срок от 3 години, считано от влизане на присъдата в сила. Лишил го от право по чл.37, ал.1, т.7, пр.2 НК да упражнява дейност, свързана с упражняване на пълна проектантска правоспособност за срок от 1 година.

Доводите и възраженията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Въззивният съд като инстанция по фактите е длъжен да извърши цялостна проверка на правилността на присъдата, да изпълни задължителните указания в отменителното решение на ВКС съгласно чл.355, ал.1, т.2 НПК и когато упражни правомощията си по чл.336, ал.1, т.2 НПК да отмени присъдата и да постанови нова присъда, да приложи изискванията на чл.339, ал.3 НПК, който препраща към чл.305 НПК. От съдържанието на обжалвания съдебен акт се установява, че има уводна част, диспозитив и мотиви, които съдържат всички елементи от указанията. Съдът е изложил подробно фактическата обстановка, която е приел за установена въз основа на достатъчен по обем, събран по предвидения процесуален ред доказателствен материал. Посочил и констатацията, че не се различава от тази, съдържаща се в мотивите на първоинстанционния съд и че не е имал основание да приеме различни фактически положения. С оглед заявеното, че е констатирал необходимостта от малки уточняващи промени, според съдържанието на решението, в което подробно ги е мотивирал, е обосновал становището си, че те не допринасят за съществена промяна на фактическите изводи.

Подходът на въззивния съд при изготвяне съдържанието на мотивите е правилен, защото е съобразен с изискването за спазване разпоредбите на НПК. Те не страдат от непълнота, неяснота или противоречия, които да се съдържат в схващанията на съда. Изводите са логично свързани, не противоречат на други. Дал е ясни указания за доказателствения материал, с който си е служил, и делото досежно фактите и правната квалификация е правилно решено. Изводите за квалификацията намират опора в данните

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 5 по делото. Няма непълнота в мотивите, защото е обосновал достатъчно своите правни изводи за това с кои действия/бездействия подсъдимите са причинили вредите. Изложените фактически и правни съображения са изчерпателни по всички въпроси и този състав ги споделя изцяло.

Не е вярно твърдението, че съдът не е изпълнил задължението си да обсъди всички доказателствени източници, въз основа на които установил относими към предмета на доказване обстоятелства. От мотивите личи, че е обсъдил доказателствените източници, въз основа на които са установени релевантни факти за отговорността на подсъдимите според повдигнатите им обвинения. Не е отбелязал формално, а подробно и задълбочено е подложил на преценка и обсъждане само онези източници, от които произтичат задължения съответно за подсъдимата Р. в процеса на строителството – договора от 10.10.2006 год. Между /фирма/ като възложител и /фирма/, представлявано от управителя архитект В.Р. като изпълнител, а за подсъдимия Р. като проектант с пълна проектантска правоспособност, който според категорията на обекта е авторизирал/преподписал/ изготвения от подсъдимата Р. съгласно клаузите в договора технически инвестиционен проект. Като е обсъдил съдържанието на договора законосъобразно е приел, че задължението на подс.Р- като главен проектант е за изготвянето на цялостен проект, а не само за интериора на сградата. Взел е предвид и съдържанието на обяснителната записка и изготвения чертеж, т.е. как следва да изглежда фасада „северозапад” след промяна на предназначението на обекта, като задължителни елементи от част „Архитектурна”, според които се включва и проект относно екстериора - външната промяна на сградата. Всяко едно от нарушенията, за които е повдигнато обвинение, е свързано с конкретните разпоредби по ЗУТ и Наредба № 4/2001 год. Затова съдът правилно е приел, че според техническия проект, който е послужил за издаване на разрешението за строеж за осъществяване на преустройството на сградата, възлагането е за изготвяне на проекта за целия обект и че

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 6
задължението включва изготвяне на проект и за външната част на сградата
/по отношение на който проектантите са се произнесли частично/ и че след
издаването му не съществува необходимост от друг проект. Този извод
съдът е подкрепил с показанията на св.С. по повод сключения договор с
ПИБ като възложител на СМР, както и за вътрешното обзавеждане от
св.И., която е използвала чертежите по проекта на подсъдимите.
Субективната преценка за обема на задълженията, основани според
възраженията на подсъдимите на устни договорености между възложителя
и проектанта или с други лица с отношение към реализиране на
преустройството, или на практики, които са прилагали при участие в
изготвянето на проекти за други обекти, са неотносими към предмета на
доказване и не могат да бъдат поставени в основата на оправдателна
присъда.

Съдът подробно е обсъдил и заключението на техническите
експертизи. От съдържанието на заключението по въпроси, отнасящи се до
конкретното обвинение на двамата подсъдими, е направил извод, че са
обосновани и не пораждаат никакво съмнение, поради което ги е възприел
изцяло. Не е приел за необходимо допълнително заключение по част
„Архитектурна” предвид обстоятелството, че подсъдимите имат
задължение за цялостно проектиране, а не са само самостоятелни и
независими от цялостния проект изпълнители на част „Архитектурна”.
Недопустимо е да бъде уважено доказателствено искане на страна, ако въз
основа на него няма да бъдат установени относими обстоятелства, или ще
бъдат установявани обстоятелства, отнасящи се до правомощия на
подсъдимите, очертани със закон. Затова липсата на обсъждане на други от
многобройните, събрани по делото доказателства, въз основа на които са
установявани релевантни за останалите подсъдими обстоятелства, или
отказа за събиране на доказателства за неотносими обстоятелства, не е
нарушение на процесуалните правила.

Съдът подробно е обсъдил и въпроса за вида на конзолата/т.нар. козирка/ и въз основа на събрания доказателствен материал е направил несъмнен извод, че това не е декоративен, а конструктивен елемент и затова при промяна на преустройството, свързано с промяна на предназначението на сградата, е наложително да се извърши проверка на цялата конструкция, а в архитектурната разработка следва да бъдат включени всички конструктивни елементи, вкл. конзолата. Вместо това в обяснителната записка на техническия проект е отразено, че не се предвиждат конструктивни промени в екстериора на сградата, а конкретни по фасадата – подмяна на облицовката и плътните части на фасадата и поставяне върху козирката на сградата фасадна облицовка по детайл, без уточнение на строителните материали за облицовка и начина за закрепването им. Това съдържание указва на липса на цялостно проектиране, което е влизало в задълженията на подсъдимите. Ирелевантни са твърденията за неотнормирани факти-специфични изисквания на възложителя относно вида и материалите и не могат да имат значение на оневиняващи ги. В чертежа, представен в част „Архитектурна” на инвестиционния проект, фигурира фасадното изображение, изясняващо външното оформяне на обектите, употребените материали и тяхната обработка, които обаче не са конкретизирани. По този начин е формирана поредица от пропуски в процеса на преустройството, между които са и тези в работата на двамата подсъдими. Затова наред с допуснатите от останалите подсъдими като отделни извършители, действащи като независими съпричинители, са създали условия за срутването на конзолата и за настъпване на вредоносния резултат – смъртта на пострадалата.

Техническият идеен проект следва да отговаря на изискванията според съдържанието на договора и е задължително условие, за да бъде дадено разрешение за строеж от компетентните органи. Това, че има лица, които според подсъдимите е следвало да бъдат привлечени като обвиняеми

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 8 или такива, които са били оправдани, не е основание за оневиняването им. Право на прокурора е да реши на кои лица да повдигне обвинение като установи наличие на доказателства за извършено престъпление и съдът не може да му дава указания по този въпрос. Влезли в сила оправдателни присъди по отношение на някои от привлечените по същото обвинение не могат да бъдат преразглеждани, нито да послужат като оневиняващ факт.

Съдът подробно е мотивирал решението си за допуснатото нарушение на чл.33, ал.3 от Наредба № 4/2001 год. и е направил законосъобразен извод, че техническият проект е следвало да обхване и конзолата, особено след предвиденото допълнително натоварване, и че не може да бъде изготвен в тази му част във фаза работен проект. Въз основа на правилното тълкуване на нормата и безспорно установените фактическите обстоятелства законосъобразно е приел, че такава възможност е предвидена, но само за детайли по фасадното изображение, достатъчни за изпълнение на СМР, но не и за посочената в документацията фасадна облицовка от долната страна на конзолата и на предвидения детайл за фасадна облицовка, за които са били длъжни да посочат материалите за изработка в изготвения техническият проект, за да може конструкторът след извършване на изчисления да даде мотивирано становище за здравината на конзолата и възможността предвид натовареността да поеме облицовка с изработения архитектурен детайл.

Затова е неоснователно възражението, че са осъдени за нови факти, настъпили извън инкриминирания период, с възможността за допълване в работен проект, но на детайли от вида в цитираната разпоредба.

Неправилно е становището на подсъдимите, че няма причинна връзка между поведението им и приетите нарушения с настъпилия вредоносен резултат, тъй като срутването е започнало от съседна сграда. От данните по делото е установено, че огнището е било разположено в първите няколко метра непосредствено до многоетажна сграда от ляво надясно към „ветрилото” на конзолата, където е била зоната на

Върховен касационен съд на Република България НК, II н.о. дело № 635/2015 год. 9
окончателното разрушаване и където е преминала пострадалата.
Пропуските в част „Архитектурна” на изготвения цялостен технически
проект от подсъдимата Р. и авторизиран от подсъдимия Р. /чието
задължение не е само да положи подпис, но и да извърши проверка на
съдържанието му/ са в основата на причините за разрушаването на
конзолата с оглед заключението на вещите лица, че всяка една от
конкретно посочените седем, може да бъде причина за възникване на
авария предвид необходимата задължителна връзка в процеса на работа
между всяко от действията на всеки един участник за реализиране на
цялостния проект при осъществяване на преустройството. Като е приел, че
настъпилия вредоносен резултат е свързан с неизпълнение на нормативно
определените професионални задължения, не е допуснал нарушение на
закона.

Съдът е обосновал обективната съставомерност на деянието въз
основа на приетите за установени фактически положения и е направил
верен извод въз основа на конкретното обективирано поведение на
подсъдимите, че са осъществили всички признаци на престъплението по
чл.123, ал.1 НК. Затова ги е признал за виновни и ги е осъдил по
повдигнатото им обвинение.

Предвид изложеното, че няма нарушения от поддържаните за отмяна
по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, решението следва да бъде
оставено в сила. На основание чл.354, ал.1, т.1 НПК Върховният
касационен съд, второ наказателно отделение

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА присъда № 1/23.01.2015 год. по въззивно нохд
№ 332/2014 год. на Варненския апелативен съд, наказателно отделение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

/СЛ